రోడ్ షో

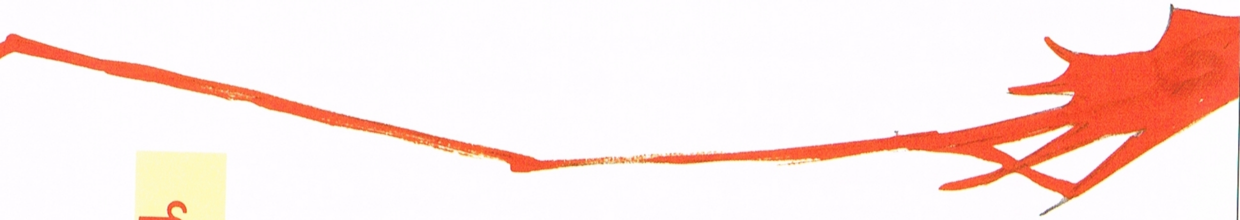

మే నెల రెండోవారంలో ఆ మధ్యాన్నం పూట.

ఎక్కడా గాలాడ్డం లేదు.

ఎండ చూస్తే పేలిపోతుంది.

ఒకటే ఉక్కపోత. చెమట జుట్టులోంచి కారిపోతుంది.

ఆ టైములో కూడా జనంతో నిండిపోయి ఉందా చౌరస్తా. కుడిచేతికీ కాలుకీ కట్లు కట్టుకుని కఱ్ఱ అసరా ఉన్నా సరే వూగిపోతా ఆ సిగ్నల్స్ దగ్గరాగిన కార్ల దగ్గరకీ ఆటోలూ టూవీలర్ల వాళ్ళ దగ్గరకీ వెళ్ళి అడుక్కుంటుంది నాగమణి అనే నలభై ఏళ్ళ మనిషి. కుడిచెయ్యి పనిచెయ్యని బక్కచిక్కిన నాగూరు చిన్నబల్లకి నాలుగు బేరింగులు ఆ బండి మీద బిగించి, ఒక చేత్తో అడుక్కునే లక్ష్మణ అనే వాడు, ఎడంపక్క కొయ్యకాలు బిగించుకుని దండుకుంటున్న దస్తగిరీ, ఉర్దూలో ఉన్న ప్రింటెడ్ పాంప్లెట్ చూపించి అడుక్కుంటున్న అఫ్సర్ అనే కుఱ్రాడూ, అయ్యప్ప స్వామి బట్టలు వేసుకుని కొండ కెళ్తున్నానని చెప్పి భుజం మీద కండువా విప్పి అడుక్కుంటున్న శీనుగాడితో కళకళలాడిపోతుంది చౌరస్తా.

అడుక్కుంటున్న నాగమణి దృష్టి రోడ్డుకి అటు పక్కనున్న మోదుగచెట్టు కింద కూర్చున్న దుర్గ మీద పడింది.

మధ్యాన్నమైంది అలా కూర్చునే వుంది దుర్గ. సాయంత్రమైంది. చీకటిపడింది. కూర్చునే ఉంది దుర్గ. ఇక అడుక్కోడం ఆపిన నాగమణిలో ఒణుకు లేదిప్పుడు. చేతికీ కాలికీ ఉన్న కట్లు తీసేసింది. ఏ గాయాలూ లేవు ఒంటిమీద.

దుర్గ దగ్గరకొచ్చిన నాగమణి నవ్వుతా మృదువుగా పలకరిస్తే పలకలేదు. చాలా ప్రశ్నలేసింది నాగమణి.

జవాబులేదు దుర్గ నించి.

చివరికి "నాతోపాటు మా ఇంటికొస్తావా?" అంటే "సరే" అంది దుర్గ.

ఫ్లై ఓవర్ దిగువలో ఉన్న ఆ బస్తీలో బాగా లోపలికి నడిచెళ్తే పాతకాలంనాటి హవేలీ గోడల నాన్చి వున్నాయి పాకలు. అవన్నీ ఆకుల్తోనూ రేకుల్తోనూ పైను బోర్డులతోనూ కట్టున్నాయి. ప్రతి పాక మీదా వేసిన డోరియా రేకులు గాలికి ఎగరకండా పెద్ద పెద్ద రాళ్లు, కారు టైర్లూ వేసున్నాయి.

తన ఇంటి వేపెళ్తున్న ఆమెని 'నాగమణక్కా' అని చాలామంది పలకరిస్తుంటే అందరికీ నవ్వుతా ఆప్యాయంగా సమాధానాలు చెప్తున్న నాగమణికి ఈ అడుక్కునే పనేగాకండా వడ్డీ వ్యాపారం కూడా ఉంది. అయిదు లక్షలు తిప్పుతుందా బస్తీలో. ఆ పాకల మధ్య ఏభై సెంట్ల స్థలంలో పర్మనెంటుగా ఇల్లు కట్టుకుని పైన ఒక ఫ్లోరు వేసి నరశింహ అనే ఆటోడ్రైవర్‌కి అద్దెకిచ్చింది.

ఇంటి ముందు కొచ్చేక తాళం తీసి తలుపు తెరిచింది.

లోపల పోర్టబుల్ బ్లాక్ అండ్ వైట్ టీవీ, ఫానూ ఉన్నాయి.

స్నానం చేసొచ్చి టీ.వీ. ఆన్ చేసి దుర్గ ముందు కూర్చున్న నాగమణి ప్రేమగా దుర్గ భుజం మీద చెయ్యేసి "ఆ ఇప్పుడు చెప్పు... ఏంటి నీ కత?" అంది.

ఎక్కువగా లాగకండా తన గురించి ఒక్క లైనులో చెప్పేసింది దుర్గ. ఎవడో వెధవ తననీ నగరం తీసుకొచ్చి మోసం చేస్తే మోసపోయిన కథట తనది. "మా వూరు తిరిగెళ్ళలేను. అడుక్కు తింటానుగానీ ఏ ఎధవ పనీ చెయ్యనని ఒట్టేసుకున్నాను దేవుడి మీద" అని స్ట్రాంగా చెప్పేసింది దుర్గ.

కాస్సేపు ఆలోచించిన నాగమణి "అయితే మా చౌరస్తాలో అడుక్కుంటావా?" అడిగింది నాగమణి.

"అలాగే" అంది దుర్గ.

"మెయిను పాయింటు... కన్నొంకరో కాలొంకరో అయితే ఎవడన్నా డబ్బు లేస్తాడుగానీ పుష్టిగా సుబ్బరంగా ఉన్న నీకెవరేస్తారు?...." అని మళ్ళీ ఆలోచించి... "భుజంమీద చంటి బిడ్డనేసుకుని అమ్మా బాబూ బిడ్డకి పాలు లేవని అడుక్కుంటావా?"అంది నాగమణి.

"రాత్రికి రాత్రి నేను చంటిబిడ్డనెలా కనగలను?" ఎదురు ప్రశ్న వేసింది దుర్గ.

"అద్దెకి తెచ్చుకుంటాం చంటిబిడ్డని" మెత్తగా చెప్పింది నాగమణి.

“ఎవరి బిడ్డనో నా బిడ్డని అబద్ధాలాడి అడుక్కోడం పాపం... ఆ పని నేను చెయ్యను” ఖచ్చితంగా అంది దుర్గ.

వెన్నెల్లాగ నవ్విన నాగమణి “ఈ పట్నంలో బిడ్డ నెత్తుకుని అడుక్కునే వాళ్ళ పిల్లలంతా వాళ్ళ సొంత పిల్లలనుకుంటున్నావా?” అంది.

“కాదా?” అడిగింది దుర్గ.

“కాదు. ఈ బస్తీలో పిల్లల్ని అద్దెకి తెచ్చిచ్చే భిక్షపతి అని బ్రోకరొాడున్నాడు. వాడికి చెపితే తెస్తాడు” అంటూ అడుక్కోవడంలో లౌక్యమంతా వివరంగా చెపుతుంటే నాగమణి మాటల్లో ఏ మంత్రముందో ఆమెకి వశమైపోతుంది దుర్గ.

“పొద్దుటే మనం ఒకచోటు కెళ్దాం వెనక దడిలోకెళ్ళి స్నానం చేసిరా” అని దుర్గని పంపేక వడ్డీలకి పట్టుకెళ్ళ డానికీ, పట్టుకెళ్లిన బాకీలు జమ కట్టడానికీ వచ్చిన జనంతో మాటాడే పనిలో పడిపోయింది నాగమణి.

*

మొన్నటిదాకా అడవుల్లో తిరిగిన వీరప్పన్‌లాగ సన్నగా పెద్దమీసాల్తో ఉన్నాడు. భిక్షపతి అంటే వాడేనంట. ఒక ఆర్నెల్ల బిడ్డని భుజాన్నేసుకుని నాగమణి ఇంటికొచ్చిన ఆ భిక్షపతి “బిడ్డకి రోజుకి వంద, నా కమీషను ఏభై” అంటూ దుర్గ వేపు తిరిగి “నీకే అట గదా ఈ బిడ్డ, అక్కచెప్పిందిలే. పిల్లోన్ని పువ్వులా చూసుకోవాలి టైము దొరికినప్పుడల్లా ఏ చెట్టు కిందికో తీసుకెళ్ళి డబ్బా పాలు పడ్తుండాలి. అర్థవయిందా?” అన్నాడు వార్నింగ్ ఇస్తున్నట్టు.

అయ్యిందన్నట్టు తలాడించింది దుర్గ.

“పిల్లోనికేవన్నా అయినదంటే మేం వూరుకోం ప్రాణాలు తీస్తాం” అన్నాడు.

“అలాగే” అంది దుర్గ.

అన్నీ మాటాడుకున్నాకా వెళ్ళిపోయేడు భిక్షపతి.

దుర్గకో ఇడ్లీ పెట్టి తను తిన్నాకా, చంటి కుర్రోడికి డబ్బాపాలు పట్టించేక లోపలికెళ్ళి ఎవరో డాక్టరు రాసిన ప్రిస్కిప్షను పట్టుకొచ్చి దుర్గకిచ్చింది నాగమణి.

“ఏంటిది?” అంది దుర్గ.

“మందుల చీటీ... జనానికి ఈ చీటీ చూపించి... కుర్రోడికి మందులు కొనడానికి డబ్బుల్లేవని చెప్పి ఏడుపుగొట్టు గొంతుకుతో అడుక్కోవాలి” అంది నాగమణి.

ఎదురుతిరిగిన దుర్గ “ఆరోగ్యంగా ఉన్న బిడ్డకి జబ్బా జ్వరం అనిజెప్పి అడుక్కోడం తప్పు. పాపం. నేనొప్పుకోను... అలాగ నేనడుక్కోను” అంది.

నందివర్ధనం పువ్వులాగ నవ్విన నాగమణి “ఇందులో పాపం ఏమీలేదు చెల్లీ!” అంటా మొదలెట్టి అడుక్కోడంలో లౌక్యాన్ని ఒక కోణంలో చెపుతుంటే నాగమణి మాటలకి మైమరచిపోయి పెంచుకుంటున్న కుక్క పిల్లలాగయిపోయిన దుర్గ “అలాగే అక్కా.... అలాగలాగే” అంది.

నవ్వుతా బిడ్డనీ మందుల చీటీనీ దుర్గ చేతికిచ్చింది నాగమణి.

కాసేపటికి గుక్కపట్టి ఏడ్డం మొదలెట్టాడా పిల్లాడు. ఎంత వూరుకోబెట్టినా వూరుకోవడం లేదా బిడ్డ.

కంగారుపడ్డ దుర్గ "ఏం చేద్దామక్కా?" అంది.

గుట్కాపేకెట్టు చింపి నోట్లో వేసుకున్న నాగమణి ఇప్పుడే వస్తానని లోపలికెళ్ళి ఒక కాయితం పొట్లం తెచ్చి విప్పితే నల్లతారులాగ గోళీకాయ సైజు ఉండ కనిపించింది. దాంట్లోంచి గురువింద పూసంతది గిల్లి వుండ చుట్టి "కుర్రోడి నోట్లో వెయ్యి హాయిగా నిద్రోతాడు" అంది.

"ఏంటిది?" అంది దుర్గ.

"నల్లమందు... ఎప్పుడూ విన్లేదా ఇదో మత్తుమందు" అంది.

"ఓహో" అన్న దుర్గ ఆ చిన్ని నల్లమందు ఉండని ఏడుస్తున్న చంటి కుర్రోడితో ఇలా మింగించిందో లేదో అలా నిద్రోయేడు.

*

పగలు పదిగంటలు దాటింది.

రకరకాల జనం.

సిగ్నల్స్ దగ్గర నాలుగు పక్కలా కాపేసిన ముష్టోళ్లు చాలా చాకచక్యంగా అడుక్కుంటుంటే కుర్రోడ్నెత్తుకుని వాళ్ళ మధ్యలో కొచ్చిన దుర్గకి ఎలా అడుక్కోవాలో అర్థంగాక జనం మీదికి ఒంగిపోయి వాళ్ళ జబ్బల మీదా మణికట్ల మీదా చేతులేసి దీనంగా అడుక్కుంటుంటే 'చిక్కినా చక్కగానే ఉంది' అనుకుని కొందరు, 'పాపం ఎవరో అడుక్కోడం రాని మనిషి' అనుకుని కొందరు డబ్బులేస్తున్నారు.

చెయ్యిలేని నాగూరూ, అయ్యప్ప డ్రస్సు శీనుగాడూ, బేరింగుల బండి లక్ష్మణ, కొయ్యకాలు దస్తగిరీ కొత్తగా దిగిన దుర్గ కేసి చూస్తా ఎవరీ పిల్ల అనుకుంటుంటే ఉర్దూ కుర్రాడు అఫ్సరు చెప్పేడు నాగమణక్క తాలూకని.

ఆ మధ్యాన్నం, సాయంత్రం కూడా అందరికంటే ఎక్కువ డబ్బులు దుర్గకే పడ్డాయి.

రాత్రి ఆ డబ్బులన్నీ లెక్కెట్టిన నాగమణి కుర్రోడి తల్లిదండ్రులకెంతివ్వాలో భిక్షపతి కెంతివ్వాలో తనెంత తీసుకోవాలో లెక్కలేసేకా ఇంకా మిగిలిన ఏభైరూపాయిల్ని "నా దగ్గరుండనీ... వడ్డీకి తిప్పుతాను" అంది.

*

రోజులు బాగా గడుస్తున్నాయి.

చౌరస్తాలో అందరి కంటే దుర్గకే ఎక్కువ డబ్బులు వస్తున్నాయి. రాత్రయ్యేక అవన్నీ నాగమణి కిస్తుంది.

ఆరోజు ప్లాట్‌ఫారం మీద ఒకడు పచ్చబొట్లు పొడుస్తుంటే తన అరచేతి మీద ఎన్ అన్న అక్షరం పొడిపించుకుంది. అది చూసిన నాగమణి "ఏంటే ఇది నువ్వు ప్రేమించినోడి పేరా?" అని అడిగితే "ఛీఛీ... నాకు అన్నం పెట్టిన నీ పేరక్కా" అంది దుర్గ.

నవ్విన నాగమణికి ఒకరోజు జ్వరం వచ్చి అడుక్కోడానికి రాలేకపోయింది.

మధ్యాహ్నం ట్రాఫిక్ పల్చబడిపోతుంది. అడుక్కునే వాళ్ళకది లంచ్‌బ్రేక్. ఆ మధ్యాహ్నం పూట మోదుగ చెట్టు కింద బిడ్డకి పాలు పట్టిస్తున్నప్పుడు తన దగ్గరకొచ్చిన కొయ్యకాలు దస్తగిరి "ఆ నాగమణికి రోజుకి నలభై ఇస్తున్నావంటమ్మా... మా ఇంటికొచ్చి పాతికియ్యి చాలు. వారానికోసారి మాంసం కూడా వండి పెడద్ది మీ పిన్ని" అన్నాడు మర్యాదగా.

అంతలో వచ్చిన నాగూరు "ఆ నాగమణిని నువ్వు అమాయకంగా నమ్మేస్తున్నందుకు మాకు చాలా బాధగా ఉందమ్మా... అది మేకలా కనిపిస్తున్న పులి" అన్నాడు.

"ఈ జంక్షన్‌కి నీలాంటోళ్ళని ఎంతమందిని తీసుకొచ్చి మాయజేసిందనీ. లేకపోతే అది వడ్డీకి తిప్పుతున్న అయిదు లక్షలూ ఎక్కడ్నించొచ్చినియ్యనీ... అదంతా నీలాంటి అమాయకుల్ని ముంచిన సొమ్మే" అన్నాడు లక్ష్మణ.

"దాని దగ్గర మంత్రాలున్నాయంట... మనుషుల్ని ఇట్టే మాయజెయ్యడం వచ్చు. ఆ ఉచ్చులోంచి బయటికి రా చెల్లీ" అన్నాడు శీనుగాడు.

"మా ఇంటికి రాకపోయినా పర్లేదు తల్లీ!... దాన్ని మాత్రం నమ్మకమ్మా" అన్నాడు దస్తగిరి.

అందరి మాటలూ విన్నాకా తలెత్తిన దుర్గ "మీరు నాగమణక్క గురించి లక్ష చెప్పండి నేను వినను. నేను నమ్మను. నాకు అన్నం పెట్టిన ఆ తల్లికి వ్యతిరేకంగా ఏదీ చెయ్యను. అంతే" అనేసింది. అలా అనడమే గాకుండా ఆ రాత్రి ఇంటికొచ్చి జరిగిందంతా నాగమణికి చెపుతుంటే, ఆమె దగ్గర కూర్చుని ఉన్న నలుగురు బలమైన మనుషులు ఆ మాటలన్నీ విన్నారు.

ఆ తర్వాత వాళ్ళు ఒకరాత్రి పూట ఆ ముష్టి జనం మీద కలపడి పచ్చడి కింద కొట్టేసేరు.

దాంతో దుర్గ మీద కక్ష పెంచుకున్న ముష్టిగేంగంతా త్వరలోనే దీన్ని చంపి మేన్‌హోల్‌లో పారేయాలని నిర్ణయించేసుకున్నారు.

*

ఉన్నట్టుండి వర్షం పడ్డం మొదలెట్టింది. మామూలు వర్షంకాదు. బానలు దిమ్మరించినట్టు. బంగాళాఖాతంలో డిప్రషనట. పొద్దుట్నుంచి రాత్రిదాకా కురుస్తానే ఉంది.

దాంతో, ముష్టోళ్ళెవరికీ అడుక్కునే అవకాశమే లేకుండా పోతుంది. నాగమణీ దుర్గా కూడా ఇంట్లోంచి బయటికి రాలేకపోతున్నారు. అయితే అద్దెకి తెచ్చిన పిల్లాడికి కట్టాల్సిన కిరాయీ తన కమీషన్ ఏరోజుదారోజు లాక్కెళ్లిపోతున్నాడు భిక్షపతి. ఇంకోపక్క కుర్రోడికి పాలడబ్బాలు, దుర్గ తిండి అన్నీ నోటితోనే లెక్కలు కట్టుకుం టుంది నాగమణి.

*

వారం రోజులపాటు కురిసిన వర్షం ఆగింది.

ఎండ కాస్తుంది.

బిడ్డతో బయల్దేరబోతున్న దుర్గతో తనకీ మధ్య ఇద్దరు ముగ్గురు పెద్ద పెద్ద బాకీలు ఎగ్గొట్టి పారిపోయిన విషయం చెప్పి "ఇటు చూస్తే మనిద్దరికీ కొన్నాళ్ళ నించి ఆదాయం లేకండాపోయింది. కాబట్టి ఇద్దరం చాలా గట్టిగా సంపాదిస్తే తప్ప ఈ మహానగరంలో బతికి బట్టకట్టలేం చెల్లీ" అని కళ్లమ్మట నీళ్ళు పెట్టుకుంది నాగమణి. అది చూసి చలించిపోయిన దుర్గ బిడ్డని తీసుకుని చౌరస్తాకి బయల్దేరింది.

నాగూరూ, లక్ష్మణా, శీనుగాడు, దస్తగిరీ వస్తున్న దుర్గని చూస్తున్నారు.

వాళ్ళనేం పట్టించుకోకండా గుల్మొహర్ చెట్టు కింద కెళ్ళి పిల్లాడికి సీసాలో ఉన్న పాలలో కొన్ని పట్టించి చిన్న నల్లమందు వుండ వాడి నోట్లో వేసి మింగించి, వాడు నిద్రోయేకా ఇక అడుక్కోడం మొదలెట్టింది. సాయం కాలం లోగా చాలా సంపాయించి నాగమణక్కకివ్వాలి. తన నాగమణక్కకివ్వాలి. అదే ఆలోచన, అదే పట్టుదల. అంతే... అంతే.

"బాబూ... నెలల బిడ్డ బాబూ. ఇదిగోండి డాక్టరుగారు రాసిన మందుల చీటీ. వెంటనే కొనకపోతే నా బిడ్డ నాకు దక్కడు బాబూ" అంటా జనాన్ని ముట్టుకుని బతిమాల్తూ, ఏడుస్తుంది.

నాగూరూ లక్ష్మణా దుర్గనే చూస్తున్నారు 'కంగారుపడకు ఐపోవచ్చింది నీ పని' అనుకుంటున్నారు.

గంటన్నర గడిచింది.

రోళ్ళు పగిలేలా కాచిన ఎండ ఉన్నట్టుండి మాయమయ్యింది. గాలి, మబ్బులు. ఆకాశం నిండా నల్లటి మబ్బులు.

ఒకటే గాలి, వానా. తక్కిన ముష్టోళ్ళంతా షాపుల ముందరా బస్సు షెల్టర్లలోకీ వెళ్ళి నిలబడి ఒణికి పోతుంటే చంటిపిల్లోడితో పాటు తడుస్తానే అడుక్కుంటానే ఉంది దుర్గ. తడిసి ముద్దయిపోతూ అడుక్కుంటున్న ఆమెనీ బిడ్డనీ అలా చూసిన జనం పాపం అని డబ్బులేస్తూనే ఉన్నారు.

దుర్గనే చూస్తున్న లక్ష్మణ "దాని స్పీడు జూడు" అన్నాడు.

"ఇంక రేపెలాగా ఉండదు గాబట్టి ఇవేల్టికి స్పీడుగానే ఉండనీ" అన్నాడు నాగూరు.

వర్షం కురుస్తానే ఉంది. ఏ బండినీ ఏ మనిషినీ వదలడం లేదు దుర్గ.

దుర్గ జోలెనిండా డబ్బులే డబ్బులు.

ఒక పూనకంలో అడుక్కుంటున్న దుర్గ నిద్ర లేచి ఏడుస్తున్న ఆ కుర్రోడ్ని ఊరుకోబెడతానే అడుక్కుంటుంది.

ఊరుకోవడం లేదు కుర్రాడు. గుక్కపట్టి ఏడుస్తానే ఉన్నాడు. ఆ నెలల బిడ్డ కళ్ళల్లోంచి కన్నీళ్ళూ నోట్లోంచి చొంగలు కారతానే ఉన్నాయి. ఉచ్చ పోసేస్తున్నాడు.

దాంతో, చీర చెంగుకి కట్టిన ఆ నల్లమందు ఉండ తీసి బలవంతంగా మింగించడంతో నిద్రపోయేడు.

ఈ పక్క చాలా డబ్బులు పోగడుతున్నాయి దుర్గకి.

ఆ పక్కనించి ఆ రాత్రికి దుర్గని ఎలా చంపాలన్న ప్లాను గురించి మాటాడుకుంటున్నారు ముష్టోళ్ళు.

బాగా చీకటిపడింది.

వర్షం కాస్తాగినా తుంపర్లు పడుతూనే వున్నాయి.

నాగమణి దుర్గా వాళ్ళింటి వేపు నడుస్తుంటే వాళ్ళకి కాస్త దూరంనించి ఫాలో అవుతుంది ముష్టోళ్ళ గేంగ్.

నాగమణి ఇంటి తాళం తీస్తుంటే నాగూరూ లక్ష్మణా కిటికీ దగ్గరికీ, దస్తగిరీ అప్పర్ ఇంటి వెనక స్నానాల దడిలోకి దూరేరు. వాళ్ళ దగ్గర బ్లేడ్లూ ఒక నైలాన్‌తాడూ ఉన్నాయి. బాగా రాత్రయ్యేకా పని మొదలెడదామని చూస్తున్నారు.

ఇంట్లోపల ఆవేళ దొరికిన డబ్బులు మొత్తం నాగమణి ముందు కుప్పగా పోసింది దుర్గ.

ఆనందంగా వాటిని లెక్కపెడతా "నీకివ్వేళ లక్కీ హోటల్నించి బిర్యానీ తెప్పించిపెడతాను చెల్లీ. బాగా ఆకలేస్తున్నట్టుంది గదూ" అంటుంది నాగమణి. ఆకలంటే బిడ్డ గుర్తొచ్చింది దుర్గకి. పాలిచ్చి చాలా సేపయ్యింది. సీసాలో పాలు పట్టి ఆ బిడ్డని లేపే ప్రయత్నం చేసిన దుర్గ ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా అలా ఉండిపోయింది.

నల్లమందు డోసు ఎక్కువైన ఆ బిడ్డ ప్రాణాలు పోయి చాలాసేపయ్యింది.